

Цѣлый той день вси се веселиха,
 И оу радость време проведоха.
 По вечера жениха выкнаха,
 И съ невеста ги благословиха.
 И такъ ги въ чертогъ испратиха
 Родители, и ги оставиха.
 Но ялезий пощò въ чертогъ влезна,
 Въ той часъ Бгъ на млтва падна,
 И много се онъ Бгъ молише,
 Догдè заспатъ домашни чекаше.
 И тогда взè свой златый перстенъ,
 И шпаса поасъ многоцѣненъ.
 И ги шкви въ порфирна завѣса,
 И предаде на свою невеста.
 И рече ей: „Гдè моè любезна!
 „Взemi тамъ ты ш менè тайна.
 „И сохрани все това шпасеншъ,
 „МеждѸ нами Бгъ ще бы известншъ.
 „Догд' оустрой блгодать негова
 „ПомеждѸ ни и работа нова.“
 Това рече, и на вонъ излезна,
 И оу друга камара самъ влезна.
 Тамъ соблече дрѣхи златотканны,
 И швлече вѣтхи и садранны.
 И взè нецю ш свое богатство,
 Камениè, и сребрò, и злато,